

**ประสิทธิภาพของสารสกัดกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงแต่ละเนดสี ต่อการยับยั้งการเจริญของ
เชื้อรา *Aspergillus* spp.**

**Efficacy of the Extracts from Different Color Roselle Calyxes on Growth Inhibition of
Aspergillus spp.**

**ภาณุ พลสุข สาทลala¹ อุทัยวรรณ ด้วงเงิน² อรวรรณ ชวนตระกูล¹ มนี ตันติรุ่งกิจ¹
และสุรัตน์วดี จิวะจินดา¹**

**Pakaporn Sathalalai¹ Uthaiwan Doung-ngern² Orawan Chountragoon¹ Manee Tantirungkij¹
and Suratwadee Jiwajinda¹**

Abstract: According to breeding program of roselle by Tropical Vegetable Research Center Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, several lines of roselle were obtained. Those lines have different shades of calyx color that are ranging from dark red, red, pink and white. Therefore, the effect of various concentrations of calyx extract on the growth inhibition of *Aspergillus flavus* and *A. niger* was studied. At concentration of 40 mg/mL, all extracts completely inhibited the growth of *A. flavus* and the inhibition rate was declined upon the decreasing of concentration of the extracts. Moreover, the inhibitory effect of white line extracts at all concentrations was higher than that of pink, red and dark red lines, respectively. On the other hand, the percentage of growth inhibition on *A. niger* was less than 50% at concentration of 40 mg/mL for all line extracts.

Keywords: Roselle, Roselle Calyxes, *Aspergillus* spp., Growth Inhibition

บทคัดย่อ: จากการปรับปรุงพันธุ์กระเจี๊ยบแดงของศูนย์วิจัยและพัฒนาพืชผักเขตวิสาหกิจเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ได้ผลผลิตกระเจี๊ยบแดงที่มีกลีบเลี้ยงเนดสีต่างกันจากสีแดงเข้ม แดง ชมพู ไปจนถึงสีขาว คณานะผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงแต่ละเนดสีต่อการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Aspergillus flavus* และ *A. niger* ซึ่งพบว่าที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเนดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อย่างสมบูรณ์ โดยอัตราการยับยั้งลดลงเมื่อความเข้มข้นของสารสกัดลดลง สำหรับสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาวสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ดีกว่าสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีอื่น ในทุกๆ ระดับความเข้มข้นของสารสกัด และเมื่อทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดต่อการยับยั้งเชื้อรา *A. niger* พบว่าที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเนดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ต่ำกว่าร้อยละ 50

คำสำคัญ: กระเจี๊ยบแดง กลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดง เชื้อรา *Aspergillus* spp. ยับยั้งการเจริญ

¹ศูนย์ปฏิบัติการวิจัยและเรียนปрактиกพืชทดลอง ศูนย์วิจัยและบริการวิชาการ คณานะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม 73140

²ศูนย์วิจัยและพัฒนาพืชผักเขตวิสาหกิจ ภาควิชาพืชสวน คณานะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม 73140

¹Central Laboratory and Greenhouse Complex, Research and Academic Service Center, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom 73140

²Tropical Vegetable Research Center, Department of Horticulture, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom 73140

* Corresponding author: rdispsa@ku.ac.th

คำนำ

กระเจี๊ยบแดงเป็นสมุนไพรที่นิยมนำมาทำเป็นเครื่องดื่ม เพราะนอกจากจะมีสีแดงสวยงามและรสชาติที่ดีแล้ว ยังมีสรรพคุณอีกหลายอย่าง เช่น ช่วยให้สดชื่น เพราะมีกรดซิต蕊ค (citric acid) ช่วยลดความตันโลหิตและไขมันในเส้นเลือด ช่วยด้านอนุมูลอิสระ เพราะมีสารแอนโธไซянิน (anthocyanins) มีฤทธิ์ขับปัสสาวะ และเป็นยา降น้ำตาล สำหรับวิเคราะห์สารสำคัญจากสารสกัดกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงด้วยเทคนิค Thin layer chromatography (TLC) และ High performance liquid chromatography (HPLC) พบร่วมสาร quercetin luteolin glycoside และ chlorogenic acid และยังพบสารอื่นๆ ที่เคยมีรายงานไว้ด้วยเช่นกัน คือ anthocyanins delphinidin-3-sambubioside และ cyanidin-3-sambubioside (Salah et al., 2002) ในกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงแห้งพบว่ามีสารกลุ่ม flavonoids gossypetine, hibiscetine และ sabdaretine และสารกลุ่ม alkaloids β -sitosterol anthocyanin citric acid cyanidin-3-rutinose delphinidin galactose pectin protocatechuic acid quercetin stearic acid และ wax (Hirunpanich et al., 2005) ในปี พ.ศ. 2551 มีงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตรเกี่ยวกับการควบคุมการเจริญของเชื้อรา *Aspergillus flavus* และยับยั้งการสร้างสารอะฟลาโทกซินโดยใช้ชีสมุนไพรพบว่าสารสกัดจากกระเจี๊ยบแดงอยู่ในกลุ่มที่ไม่สามารถยับยั้งทั้งการเจริญของเส้นใยและการสร้างสารอะฟลาโทกซินได้ (อมรา และคณะ, 2551) ต่อมามีรายงานการวิจัยว่าสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงมีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญและการสร้างสารพิษอะฟลาโทกซินของเชื้อรา *A. flavus* และ *A. niger* (El-Nagerabi et al., 2012) ซึ่งสารอะฟลาโทกซินที่พบมากตามธรรมชาติมีอยู่ 4 ชนิด คือ Aflatoxin B₁, Aflatoxin B₂, Aflatoxin G₁ และ Aflatoxin G₂ ซึ่งสารอะฟลาโทกซินนี้นอกจากจะเป็นสารพิษที่ก่อให้เกิดมะเร็งแล้ว ยังก่อให้เกิดการกลายพันธุ์และทำให้เกิดลูกวิรูปในสัตว์ (Teratogenic) ด้วย (Giray et al., 2005) โดยสารพิษ Aflatoxin B₁ มีความเป็นพิษร้ายแรงมากที่สุด เป็นสารพิษที่ทำให้เกิดมะเร็งตับของสัตว์ทดลองได้ดีที่สุด และเชื้อรา *A. flavus* สามารถผลิตสารพิษ Aflatoxin B₁ ได้ในปริมาณที่สูงกว่าชนิดอื่นๆ (ศุภกิจ และคณะ, 2520) สารพิษอะฟลาโทกซินมักพบปนเปื้อนในผลิตผลเกษตรทั้งที่เป็นอาหารคนและอาหารสัตว์ ส่งผลเสียต่อสุขภาพผู้บริโภค ทำให้ผลิตผลเกษตรเสียหาย คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน ราคาตกต่ำ เนื่องจาก การค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศมีการตกลงใช้มาตรฐานด้านความปลอดภัยของอาหารเป็นข้อกำหนดในการค้า โดยคำนึงถึงสุขภาพผู้บริโภค เป็นสำคัญ อันตรายจากการปนเปื้อนของสารพิษอะฟลาโทกซินจึงเป็นประเด็นหนึ่งที่มีการเฝ้าระวัง ตรวจสอบ โดยเฉพาะสินค้าที่มีความเสี่ยง ได้แก่ ถั่วถั่วสี ครัวเรือน เศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์อาหารแห้ง และผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบเกษตร เช่น ข้าวโพด ปัจจุบันมาตรฐานระหว่างประเทศโดย CODEX ระบุวิถีมาณและชนิดของสารพิษอะฟลาโทกซิน กำหนดให้ปนเปื้อนได้ในถั่วถั่วสีไม่เกิน 15 ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม (ดวงจันทร์ และวนิดา, 2545) ในขณะที่ประเทศไทยให้มีการปนเปื้อนไม่เกิน 20 ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, 2548) ผู้ผลิตจึงต้องคำนึงถึงการป้องกันหรือลดการปนเปื้อนของสารพิษชนิดนี้ วิธีการยับยั้งการเจริญหรือการสร้างพิษของเชื้อราในสกุล *Aspergillus* นี้โดยทั่วไปจะใช้กรดแก่และเบสแก่ หรือใช้สารเคมี เช่น thiabendazole benomyl hydrogen peroxide และ formaldehyde ซึ่งสารเคมีที่ใช้ในการควบคุมเชื้อรานี้อาจมีเหลือตกค้างในผลิตภัณฑ์ จึงเกิดแนวคิดที่จะนำเอาสมุนไพรไทยมาใช้เพื่อลดการใช้สารเคมี และเพื่อความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และจากรายงานการวิจัยที่พบว่า สารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงมีความเป็นพิษต่ำ (Hopkins et al. 2013) และเครื่องดื่มน้ำกரะเจี๊ยบแดง (zobo drinks) ความเข้มข้น 15% จากกลีบเลี้ยงของกระเจี๊ยบแดงสีต่างๆ สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus* *Klebsiella pneumoniae* *Escherichia coli* และ *Streptococcus* spp. ได้โดย zobo drinks จากกลีบเลี้ยงของกระเจี๊ยบแดงสีแดงอ่อน (light red)

สามารถยับยั่งเชื้อแบคทีเรียดังกล่าวได้ดีกว่าเนドสีอินฯ (Obadina and Oyewole, 2007) นอกจากนี้ยังพบรายงานการวิจัยศึกษาผลการยับยั่งการเจริญของเชื้อร้า *Aspergillus* sp. ด้วยกรดอินทรีย์บางชนิด (กรดอะซิติก กรดเปนโซอิก กรดบิวทิริก กรดอะซิติกและกรดบิวทิริกและกรดโพโรพิโอนิก) พบร่วมกับดีไซติกและกรดบิวทิริกมีประสิทธิภาพในการยับยั่งการเจริญของเชื้อร้า *Aspergillus* sp. KUCL01 ได้ดีที่สุด โดยที่ระดับความเข้มข้นต่ำสุดของสารที่ทำการทดสอบ คือ ร้อยละ 0.1 สามารถยับยั่งการเจริญของเชื้อร้า *Aspergillus* sp. ได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับกรดซีติกพบว่ามีประสิทธิภาพในการยับยั่งการสร้างสารอะฟลาโทกซินของเชื้อได้ร้อยละ 70-100 ในขณะที่กรดโพโรพิโอนิก มีประสิทธิภาพในการลดการสร้างสารอะฟลาโทกซินได้ร้อยละ 94-100 แต่ไม่มีประสิทธิภาพในการยับยั่งการเจริญของเชื้อร้า (ธนภูมิ และชนัญญา, 2556) เนื่องจากศูนย์วิจัยและพัฒนาพืชผักเขตราชบุรีได้ปรับปรุงพันธุ์กระเจี๊ยบแดงและได้กระเจี๊ยบแดงที่มีกลีบเลี้ยงเนดสีต่างๆ กันจากสีแดงเข้ม สีชมพู ไปจนถึงสีขาว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำผลผลิตกระเจี๊ยบแดงที่ได้จากการปรับปรุงพันธุ์นั้นมาใช้ประโยชน์โดยศึกษาและเบริญบที่อยู่ทางชีวภาพของสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงเนดสีต่างๆ (จากสีแดงเข้มไปจนถึงสีขาว) ในการยับยั่งการเจริญของเชื้อร้า *A. flavus* และ *A. niger* ในระดับห้องปฏิบัติการ ผลจากการศึกษาสามารถจัดพัฒนาต่อยอดไปเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ควบคุมเชื้อร้าและลดการปนเปื้อนสารพิษอะฟลาโทกซินในผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีโอกาสเกิดเชื้อร้าได้ง่าย เช่น ถั่วลิสงค์คั่วป่น พริกป่น เมล็ดข้าวโพดป่น เป็นต้นได้

อุปกรณ์และวิธีการ

1. การสกัดสารจากกลีบเลี้ยงของกระเจี๊ยบแดง

เก็บรวมตัวอย่างกระเจี๊ยบแดงพันธุ์กำแพงแสนจ้มบีที่มีกลีบเลี้ยงในเนดสีต่างๆ กัน ทั้งหมด 4 เนดสี คือ สีแดงเข้ม (dark red; DR) สีแดง (red; R) สีชมพู (pink; P) และสีขาว (white; W) ที่ได้จากการปรับปรุงพันธุ์จากศูนย์วิจัยและพัฒนาพืชผักเขตราชบุรี

สถาบันวิจัยและพัฒนา กำแพงแสน จ้านันทการค้าเลือก ล้างทำความสะอาด และทำให้แห้งโดยแบ่งเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 นำไปอบที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง และชุดที่ 2 นำไปตากกลางแดด เป็นเวลา 5 วัน บดกลีบเลี้ยงของกระเจี๊ยบแห้งให้มีขนาดเล็กลงทั้ง 2 ชุด แช่สกัดในตัวทำละลายเอทานอล 95% ในอัตราส่วน 250 g/L (W/V) เป็นเวลา 1 สัปดาห์ รองผ่านสำลีเพื่อแยกกากรออก นำสารสกัดในเอทานอลที่ได้ไประเหยให้แห้งด้วยเครื่องระเหยสารแบบหมุน (rotary evaporator) ที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ทั้งน้ำหนักของสารสกัดที่ได้และคำนวนหาร้อยละของสารสกัดหมายบกระเจี๊ยบแดงแต่ละเนดสี ทำการกลีบเลี้ยงของกระเจี๊ยบแห้งที่แยกได้จากการสกัดครั้งที่ 1 นำมาแช่สกัดซ้ำครั้งที่ 2 โดยทำเหมือนการสกัดครั้งที่ 1 จนได้สารสกัดหมายบกระเจี๊ยบแดงแต่ละเนดสี

2. การทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงแต่ละเนดสีต่อการยับยั่งการเจริญของเชื้อร้า *A. flavus* และ *A. niger* โดยวิธี Poisoned Food Technique

นำสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงแต่ละเนดสีมาละลายในน้ำกลั่นบริสุทธิ์ ให้มีความเข้มข้นเท่ากับ 5 10 20 และ 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร จากนั้นกรองสารละลายด้วยแผ่นเมมเบรน (pore size = 0.45 μm) โดยชุดควบคุมในการทดลองนี้ ใช้น้ำกลั่นปราศจากเชื้อ เป็น negative control เพาะเลี้ยงเชื้อร้า *A. flavus* และ *A. niger* บนอาหาร PDA ในจำนวนเลี้ยงเชื้อ บ่มที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 7 วัน เติมสารละลาย Tween 20 เข้มข้น 0.02% (w/v) ลงในจำนวนเลี้ยงเชื้อบริมตาว 5 มิลลิลิตร ใช้ขั้นตอนแบบหรือแท่งแก้วชุดสปอร์ตีหันหลัง ออกจากผิวน้ำอาหารเลี้ยงเชื้อ แล้วดูดสปอร์ต์เก็บใส่ในหลอดน้ำกลั่นปราศจากเชื้อ เจือจางและนับจำนวนสปอร์ต์ได้ความเข้มข้นที่มีจำนวนสปอร์ต์ของเชื้อเท่ากับ 1×10^6 สปอร์ตต่อมิลลิลิตร เติมสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงแต่ละเนดสีที่ความเข้มข้นต่างๆ (5 10 20 และ 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร) ลงในอาหารแข็ง Yeast Extract Sucrose (YES) ที่นึ่งมาเชื้อแล้ว

ในอัตราส่วน 111 มิลลิลิตรต่อลิตร (V/V) ผสมให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกัน เทลงในจานลึกลงเรื่อแล้วปั่นอยู่ให้อาหารที่ผสมสารสกัดแล้วแข็งตัวที่อุณหภูมิห้อง นั่นคือ ความเข้มข้นของสารสกัดในอาหารเหลียงเรื่อ YES จะเท่ากับ 5 10 20 และ 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร หยด spore suspension เขือรา *A. flavus* และ *A. niger* (ที่มีจำนวนสปอร์ของเรื่อเท่ากับ 1×10^6 สปอร์ต่อมิลลิลิตร) ปริมาตร 10 ไมโครลิตร ตรวจกลางจานลึกลงเรื่อที่มีอาหาร YES ผสมสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจีบแดงแต่ละเฉดสี นำไปบ่มไว้ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 วัน ตรวจสอบผลโดยการวัดเส้นผ่าศูนย์กลางໂຄโนfineของเรื่อรา และเปรียบเทียบกับชุดควบคุม บันทึกผลและวิเคราะห์ผลการทดลอง

ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการเก็บรวบรวมตัวอย่างกระเจีบแดงที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์ จากศูนย์วิจัยและพัฒนาพืชผักเขตอ่อน สามารถคัดเลือกกระเจีบแดงที่มีกลีบเลี้ยงเฉดสีต่างๆ กันได้ 4 เฉดสี คือ สีแดงเข้ม (dark red; DR) สีแดง (red; R) สีชมพู (pink; P) และสีขาว (white; W) จากนั้นนำไปทำให้แห้งและสารสกัดสารตัวยัตัวทำละลาย coherent 95% พบรากลีบเลี้ยงกระเจีบแดงที่ทำให้แห้งโดยการอบจะได้สารสกัดหมายในปริมาณที่มากกว่าการตากแดด (Table 1) โดยมีร้อยละของสารสกัดหมายจากการอบมากกว่าตากแดดเท่ากับ 11 และ 1 ในการสกัดครั้งที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

Table 1 Yield of different color roselle calyx extracts with different drying methods

Roselle calyx's extracts from each color	Yield of roselle calyxes's extracts (%)			
	Hot air drying		Sun drying	
	The first of extraction	The second of extraction	The first of extraction	The second of extraction
Dark red (DR)	23.6	8.0	14.6	7.2
Red (R)	26.2	8.9	15.8	8.0
Pink (P)	29.9	8.5	16.2	7.4
White (W)	26.9	8.8	15.5	7.6

การทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจีบแดงแต่ละเฉดสีต่อการยับยั้งการเจริญของเรื่อรา *A. flavus* และ *A. niger* โดยวิธี Poinsoned Food Technique โดยใช้ความเข้มข้นของสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจีบแดงแต่ละเฉดสีเท่ากับ 5 10 20 และ 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร เมื่อตรวจสอบผลโดยการวัดเส้นผ่าศูนย์กลางໂຄโนfineของเรื่อรา *A. flavus* เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม (negative control) พบร่วมที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเรื่อรา *A. flavus* ได้ 100% ดังแสดงใน Figure 1 ที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด

20 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเรื่อรา *A. flavus* ได้โดยมีค่าอยู่ในช่วง 60-70% โดยสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเรื่อรา *A. flavus* ได้ 71% ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีชมพู (P) และสีแดง (R) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 63% และสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีแดงเข้ม (DR) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 57% ที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 10 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเรื่อรา *A. flavus* ได้อยู่ในช่วง 30-40% โดยสารสกัดจากกลีบเลี้ยง สีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเรื่อรา *A. flavus* ได้ 43%

ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีชมพู (P) สีแดง (R) และสีแดงเข้ม (DR) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ 32% 31% และ 28% ตามลำดับ ที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 5 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อยู่ในช่วง 10-20% โดยสาร

สกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ 17% ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีชมพู (P) และสีแดง (R) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 14% และสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีแดงเข้ม (DR) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 13%

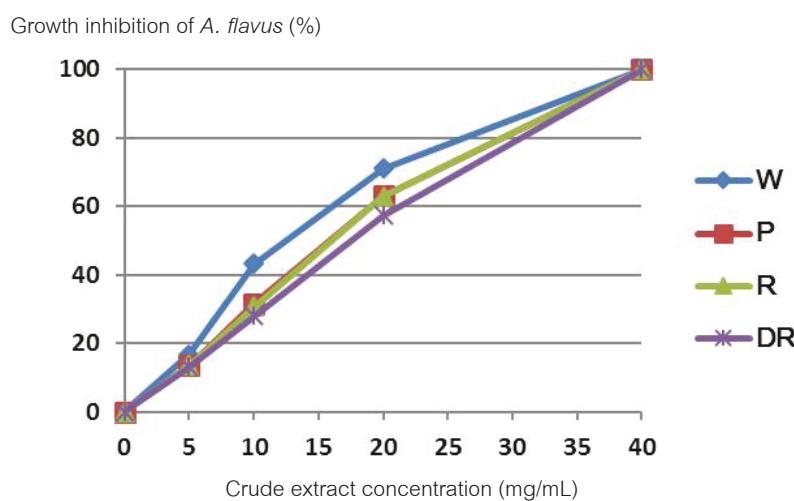

Figure 1 Efficacy of the extracts from different color roselle calyces on growth inhibition of *A. flavus* at 5 10 20 and 40 mg/mL of extracts

สำหรับประสิทธิภาพของสารสกัดในการยับยั้งการเจริญของ *A. niger* ซึ่งเป็นเชื้อราที่มีประโยชน์และไม่สร้างอะฟลาโทกซิน เมื่อทดสอบเปรียบเทียบกับชุดควบคุม (negative control) พบว่า ที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ต่ำกว่า 50% โดยสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ต่ำกว่า 50% สารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีแดงเข้ม (DR) สีแดง (R) และสีชมพู (P) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ 39% 36% และ 33% ตามลำดับ ดังแสดงใน Figure 2 ที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 20 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรสารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสามารถยับยั้ง

การเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้อยู่ในช่วง 10-30% โดยสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ 26% ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีแดงเข้ม (DR) สีแดง (R) และสีชมพู (P) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ 19% 18% และ 13% ตามลำดับ ที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 10 และ 5 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ประมาณ 10% ซึ่งถือว่าเป็นคุณลักษณะที่ดีของสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจียบแดงนี้ ที่มีความสามารถสูงในการยับยั้งการเจริญของเชื้อ *A. flavus* ซึ่งเป็นเชื้อราที่สร้างอะฟลาโทกซิน แต่มีผลการยับยั้งการเจริญของ *A. niger* ได้ต่ำ ซึ่ง *A. niger* นี้เป็นเชื้อราที่มีประโยชน์และไม่สร้างอะฟลาโทกซิน

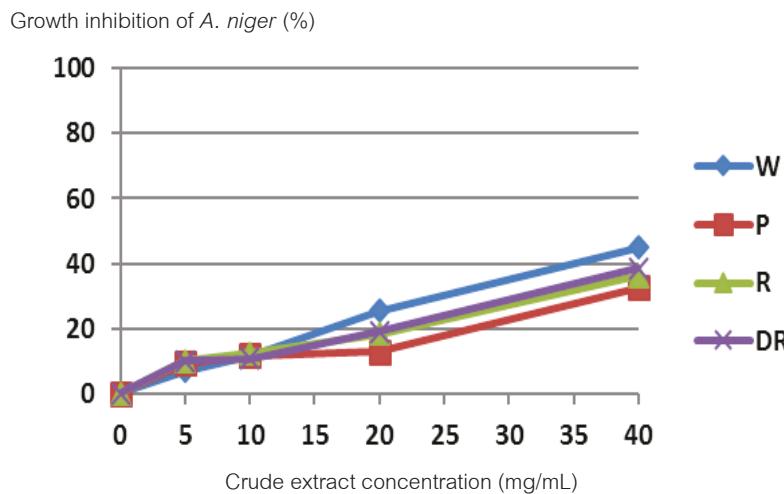

Figure 2 Efficacy of the extracts from different color roselle calyces on growth inhibition of *A. niger* at 5 10 20 and 40 mg/mL of extracts

จากผลการทดลองพบว่า สารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจียบแดง ไม่สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ 100% ที่ระดับความเข้มข้น 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ซึ่งเป็นความเข้มข้นสูงสุดที่ใช้ในการทดลองนี้ แต่สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ 100% และที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 20 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อยู่ในช่วง 60-70% โดยสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ 72% ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีชมพู (P) สีแดง (R) และสีแดงเข้ม (DR) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 70% 68% และ 63% ตามลำดับ และที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 20 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อยู่ในช่วง 50-60% โดยสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ 66% ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีชมพู (P) สีแดง (R) และสีแดงเข้ม (DR) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 62% 58% และ 53% ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า สารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ดีกว่ากลีบเลี้ยงสีอื่นๆ ในทุกระดับความเข้มข้น โดยสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อย่างสมบูรณ์ที่ระดับความเข้มข้นต่ำสุด 35 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจียบแดงสีชมพู สีแดง และสีแดงเข้ม มีระดับความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อย่างสมบูรณ์คือ 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

แดงเข้ม (DR) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 79% 72% และ 71% ตามลำดับ ที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 25 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อยู่ในช่วง 60-70% โดยสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ 72% ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีชมพู (P) สีแดง (R) และสีแดงเข้ม (DR) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 70% 68% และ 63% ตามลำดับ และที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 20 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อยู่ในช่วง 50-60% โดยสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว (W) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ 66% ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีชมพู (P) สีแดง (R) และสีแดงเข้ม (DR) สามารถยับยั้งการเจริญได้ 62% 58% และ 53% ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า สารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาว สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ดีกว่ากลีบเลี้ยงสีอื่นๆ ในทุกระดับความเข้มข้น โดยสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อย่างสมบูรณ์ที่ระดับความเข้มข้นต่ำสุด 35 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจียบแดงสีชมพู สีแดง และสีแดงเข้ม มีระดับความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้อย่างสมบูรณ์คือ 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

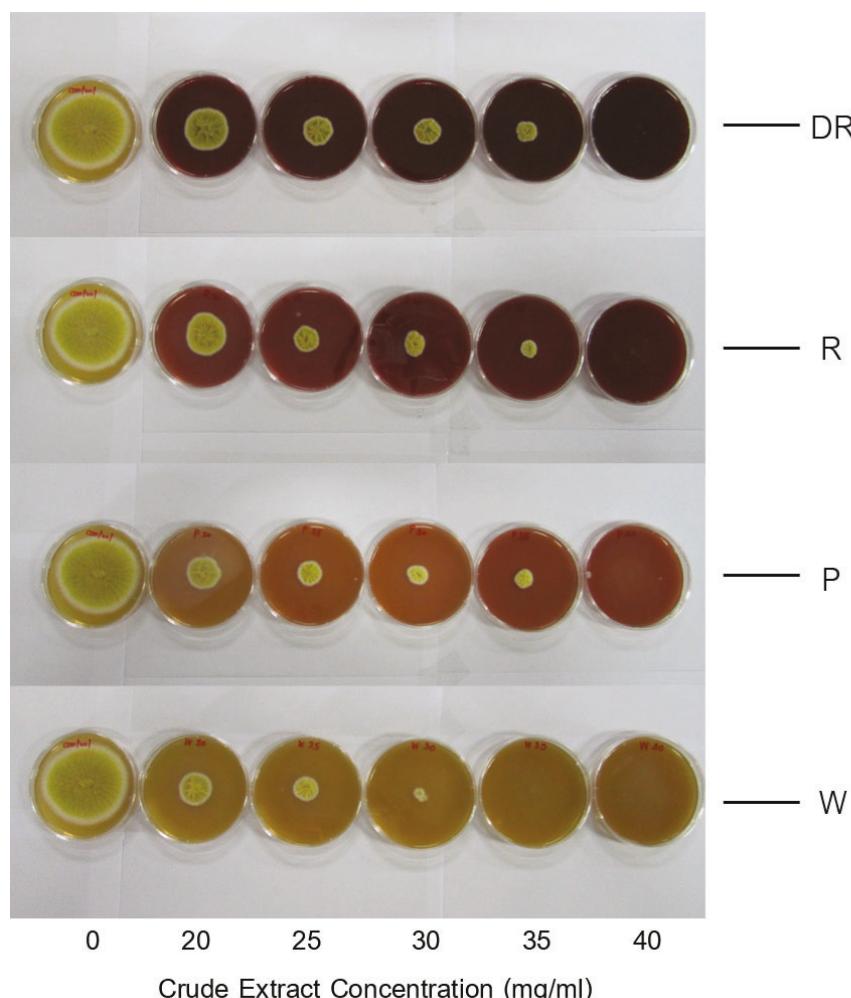

Figure 3 Growth of *A. flavus* on YES agar supplemented with roselle calyx extracts at the different concentrations (DR=dark red, R=red, P=pink, W=white)

จากการทดลองจะเห็นได้ว่าสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงสีขาวมีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Aspergillus* spp. ได้ดีกว่าสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีอื่นๆ ผู้วิจัยจึงคิดว่าสารสำคัญออกฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Aspergillus* spp. นี้น่าจะเป็นสารอื่นที่ไม่ใช่แอนติไซยานิน

เหมาะสมในการทำให้กลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงแห้งก่อนทำสกัด คือ การอบแห้งจะได้สารสกัดหยาบในปริมาณที่มากกว่าการตากแดด และสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงที่ผ่านการปรับปูนพันธุ์นั้นสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ซึ่งสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาวมีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ดีกว่าสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีอื่นๆ โดยมีระดับความเข้มข้นต่ำสุดที่สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ 100% คือ 35 มิลลิกรัมต่อ มิลลิลิตร ส่วนสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีอื่นๆ (ชมพูแดง และแดงเข้ม) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา

สรุปและเสนอแนะ

จากการศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงแต่ละชนิดสีต่อการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Aspergillus* spp. พบร่วงรวมวิธีที่

A. flavus ได้ 100% ที่ระดับความเข้มข้น 40 มิลลิกรัม ต่อมิลลิลิตร แต่เมื่อทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัด ต่อการยับยั้งเชื้อรา *A. niger* พบว่าที่ระดับความเข้มข้นของสารสกัด 40 มิลลิกรัม ต่อมิลลิลิตร สารสกัดจากกลีบเลี้ยงทุกเฉดสีสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ต่ำกว่า 50% และสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาวก็สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. niger* ได้ต่ำกว่าสารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีอื่นๆ เช่นกัน จากงานลีบคั่นงานวิจัยก่อนหน้านี้พบว่าสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดง ความเข้มข้นสูงสุด 125 มิลลิกรัม ต่อมิลลิลิตร ไม่สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ (El-Nagerabi et al., 2012) ผู้วิจัยจึงคิดว่าสายพันธุ์ของกระเจี๊ยบแดงน่าจะมีผลต่อฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ซึ่งกระเจี๊ยบแดงที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้ได้รับการปรับปรุงพันธุ์ของศูนย์วิจัยและพัฒนาพืชผักเขตต้อน พ布ว่าสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *A. flavus* ได้ จึงเป็นสายพันธุ์กระเจี๊ยบแดงที่่น่าสนใจ และสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ควบคุมเชื้อราในผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีโอกาสเกิดเชื้อราได้ง่าย เพราะสารสกัดจากกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงไม่มีกลิ่นเฉพาะตัว มีความเป็นพิษต่ำ และสารเอนโซไซดานินในกลีบเลี้ยงกระเจี๊ยบแดงที่มีสีแดงนั้น เมื่อนำไปประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์อาจทำให้สีของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนไปจากเดิม ไม่เป็นที่พึงใจของผู้บริโภค แต่การใช้สารสกัดจากกลีบเลี้ยงสีขาวที่ได้จากการปรับปรุงพันธุ์จะสามารถลดปัญหาเรื่องการรับกวนของสีในผลิตภัณฑ์ และสามารถขยายผลจากการปรับปรุงพันธุ์กระเจี๊ยบแดงมาใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ดวงจันทร์ สุขประเสริฐ และวนิดา ยุรญาติ. 2545. สารอะฟลาโทอกซินที่ป่นเปี้ยนในเครื่องเทศ. วารสารสุขภาพสาธารณะ 4(2): 33-37.
- ชนกุณิ มณีบุญ และชนัญญา ช่วยศรีนวล. 2556. ผลยับยั้งของกรดอินทรีย์บางชนิดต่อการเจริญและการสร้างสารอะฟลาโทอกซินของเชื้อรา *Aspergillus* sp. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 44: (3; พิเศษ): 343-346.
- ศุภกิจ อังศุภากิจ, วิทยา ธรรมวิทย์ และสมพงศ์ สมพงศ์. 2520. โรคของสัตว์เศรษฐกิจที่เกิดจากพิษของเชื้อรา. เวชสารสัตวแพทย์. คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 7(2): 127-143.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. 2548. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่องหงส์สือวบรองมาตรฐานของอาหารที่นำเข้า. เล่ม 12 ตอนพิเศษ 56.
- อมรา ชินภูติ ศุภรา อัคคสาระกุล ลิลลี่ ปราบุตร ชวะเดศ ตรีกุรุราสวัสดิ์ สมคิด รื่นภาควุฒิ และไพบูล รัตนเสถียร. 2551. การควบคุมการเจริญของเชื้อรา *Aspergillus flavus* และยับยั้งการสร้างสารอะฟลาโทอกซินโดยใช้พีชสมุนไพร. 8 ผลงานเด่น 36 ปี กรมวิชาการเกษตร. รายงานผลงานวิจัยและพัฒนา ปี 2551-2560. คลังผลงานวิจัย กรมวิชาการเกษตร: 21-22.
- El-Nagerabi, S.A.F., S.N. Al-Bahry, A.E. Elshafie and S. Alhilali. 2012. Effect of *Hibiscus sabdariffa* extract and *Nigella sativa* oil on the growth and aflatoxin B1 production of *Aspergillus flavus* and *Aspergillus parasiticus* strains. Food Control 25: 59-63.
- Giray, B., G. Girgin, A.B. Engin, S. Aydin and G. Sahin. 2005. Aflatoxin levels in wheat samples consumed in some regions of Turkey. Food Control 18: 23-29.
- Hirunpanich, V., A. Utaipat, N.P. Morales, N. Bunyapraphatsara, H. Sato, A. Herunsalee and C. Suthisisang. 2005. Antioxidant effects of aqueous extracts from dried calyx of *Hibiscus sabdariffa* Linn.

- (Roselle) in vitro using rat low-density lipoprotein (LDL). Biological and Pharmaceutical Bulletin 28(3): 481-484.
- Hopkins, A.L., M.G. Lamm, J.L. Funk and C. Ritenbaugh. 2013. *Hibiscus sabdariffa* L. in the treatment of hypertension and hyperlipidemia: A comprehensive review of animal and human studies. Fitoterapia 85: 84–94.
- Obadina, A.O. and O.B. Oyewole. 2007. Assessment of the antimicrobial potential of roselle juice (zobo) from different varieties of roselle calyx. Journal of Food Processing and Preservation 31: 607-617.
- Salah A.M., J. Gathumbi and W. Vierling. 2002. Inhibition of intestinal motility by methanolic extracts of *Hibiscus sabdariffa* L. (Malvaceae) in rats. Phytotherapy Research 16: 283-285.